

ikke burde udvide Fredningsbestemmelserne til at gjælde for Haver og indhegnede Dyrehaver eller for den kongelige Bildtbane. Hvad den kongelige Bildtbane angaaer, da lod jeg den ganske vist igaar omtalt og det af to Grunde, deels fordi jeg ikke er indviet i de Forhold, som ere gjældende for den, deels og væsentlig fordi det ved Sagtlovsforslagets 1ste Behandling blev udtalt saavel af den høitærede Indbringer af Forslaget (Fischer) som af den høitærede Indenrigsminister, at, hvad enten man udvidede Fredningsbestemmelserne til at gjælde ogsaa for den kongelige Bildtbane, eller man lod denne Undtagelse blive bestaaende, som den nu staaer, vilde Forholdet dog for dens Vedkommende blive det samme, idet Fredningsbestemmelserne bestandig vare blevne overholdte og ligeledes fremdeles vilde blive overholdte paa den kongelige Bildtbane. Jeg skal derfor ogsaa nu notes med at omtale Bestemmelsen om at forbyde Noget at dræbe et Dyr i Fredningstiden i en Have eller i indhegnede Dyrehaver, og jeg skal da først omtale Forbudet for Havers Vedkommende. Dette forekommer mig at ville være i høieste Grad ubilligt. Jeg synes allerede, at det er et temmeligt stærkt Stykke, at man ved Loven af 25de Marts 1851 har nægtet den Eier, som seer et Dyr gaae ind i sin Sæd og ødelægge Sæden, at dræbe dette Dyr, men nu ogsaa at ville forbyde Eieren af en Have, hvori der kan være kostbare Plantinger og værdifulde Blomster, at fælde et Dyr, naar det træffes der i Fredningstiden og gaaer og ødelægger de nævnte Værdier, det er dog virkelig at gaae altfor vidt. Hvad dernæst Dyrehaver angaaer, da kan jeg ikke skjøne rettere end, at Bildtet ophører at være Bildt, naar det er i Dyrehaver, det er da specificeret som en særlig Eiendom, der er Eieren Eiendomsret og Bestidelsesret undergivet. Dette gjælder i Virkeligheden ogsaa i en langt højere Grad med Hensyn til Dyrehaver end med Hensyn til de af det ærede Medlem for 9de Kreds (Estrup) omtalte Smaaer; thi, naar Bildtet er sat ind i en Dyrehave, har Eieren allerede eengang bemægtiget sig det; men, naar det løber omkring paa en D, har Eieren endnu ikke bemægtiget sig det. Deri lig-

ger, forekommer det mig, en Forskjel. — Saavel den høitærede Indenrigsminister som det ærede Medlem for 9de Kreds (Estrup) have nu derhos sagt, at det vel var rigtigt, hvad jeg i saa Henseende havde udtalt, men at det vilde være umuligt alligevel at vedtage mit Forslag under Nr. 13, idet man derved vilde gjøre Forbudet imod Faldbydelse og Kjøb af Bildt aldeles ørkesløst. Man vilde efter deres Mening kunne overholde Bestemmelserne i Udvalgsforslagets § 5, naar man vedblev at give Ret til, saaledes som hidtil, at dræbe Bildt i Haver og indhegnede Dyrehaver. Men jeg maa dog tillade mig at sige, at dette er en fuldstændig Misforstaaelse. Dersom jeg havde villet noget Saadant, havde jeg naturligvis stillet et lignende Vædringsforslag som det under Nr. 13 til Udvalgets § 5; men det har jeg ikke gjort, fordi jeg netop gjerne har villet fastholde Forbudet i den nævnte § 5, forsaavidt dette gaaer ud paa, at det forbydes at faldbyde alt Bildt i Fredningstiden uden Hensyn til Stedet, hvor det er dræbt. Det bør ganske vist ikke kunne nytte Bildthandleren eller den, hos hvem Bildtet findes, at han ligeoverfor denne Udvalgsforslagets Bestemmelse gjør gjældende, at det Bildt, som han har hengende tilsalgs, er fludt i en indhegnet Dyrehave. Men en saadan Undskyldning vil efter mit Forslag under Nr. 13 heller aldeles ikke komme i Betragtning; han vil efter Bestemmelsen i § 5 blive straffet ligefuldt. Hvad er det altsaa, at der vil blive tilladt ved mit Forslag? Man vil derved tillade Vedkommende at fælde et Dyr i sin Dyrehave, eller at tage det ud af den, naar han vil; thi han kan jo i Virkeligheden tage det, naar han vil; han kan ikke siges at gaae paa Sagt efter det. Mit Forslag siger kun: „Du kan tage Dit Bildt ud og fortære det selv, men Du maa ikke sælge det“. Det maa nemlig, som sagt, heller ikke efter mit Forslag sælges eller kjøbes, idet Bestemmelserne i § 5 jo ligesaa godt vilde angaae det Bildt, der er fludt i indhegnede Dyrehaver, som det, der er fludt udenfor Dyrehaver. Den Erindring, der fremkom saavel fra den ærede sidste Talers som fra den høitærede Indenrigsministers Side imod at vedtage mit Forslag under Nr. 13,